

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 123. Ferdinandus, ejusque Socii a Cardinalis cæde absoluti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

primis vero Castaldus duos produxit testes Emericum, & Adamum defuncti Cardinalis Amanuenses auro corruptos (*) qui, cum separatim de Domini sui gestis interrogarentur, tam diversa, tamque sibi pugnancia proferebant testimonia, ut ea potius præclari hujus Viri probitatem, hostiumque suorum malitiam testatam facerent. Ita ipsemet censebat summus Pontifex.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

§. CXXIII.

Ferdinandus, ejusque socii a Cardinalis cæde absoluti.

Cum autem, ne Cæsar magis irritaretur

cum, vel Austriacæ domus gloria agitur, Machiavellum sequitur dicentem: *audacter detrahe, semper aliquid adhæret.* Equidem antea Raynaldum citabat, & Thuanum: verum ille de omnibus hisce calumniis altum tenet silentium, hic vero etsi Scriptor Gallus, atque Austriacæ Domui parum propensus, longe tamen modestiori calamo utitur: Itaque prudens Lector in relatione totius hujus Historiæ noto illi insistat principio, multa livide dicenti, & nihil probanti, nihil etiam credendum. Consultatur Ciaconius in vitis Pontificum tom. 3. pag. 761.

(*) Thuanus dicit, pretio, ut creditur, corruptos.

Hist. Eccles. Tom. XLI.

G g

Sæc. XVI.
A.C. 1552.

retur, provide cavendum esset, hinc rem diffimulare placuit, ac Pontifex alteram pronuntiavit sententiam, qua Ferdinandum, ejusque Socios a censuris solutos, atque ab anathemate exemptos declarat, addita tamen hac conditione, *si testimonia Viennæ in medium adducta veritate nitantur.* Verum hæc ipsa clausula totum evertibat negotium; cum enim omnino certum esset, quod testimonia Viennæ producta fuerint falsa (*) censura eandem adhuc vim, quam antea habuit, retinebat, cum anathema nonnisi sub conditione, quæ tamen non exstabat, fuisset sublatum. Hoc idem Ferdinandi Oratores probe perspexerant, ut ergo remedium afferrent, rur-

(*) Hucusque Scriptorum nullus fuit repertus, qui hæc testimonia omnino accerto falsa fuisse comprobasset, exstant Ferdinandi vindiciæ, desiderantur autem argumenta, quibus eæ solide impugnentur; nec Thuanus quoque de falsitate omnino certa horum testimoniorum testem agere ausus est, unice hæc subjungens: *cum autem legati hujus clausulæ adjunctione testimonia facti insimulari, Et Ferdinandi fidem, atque innocentiam in dubium vocari dicerent, tandem impetratum, ut pure sententia ferretur, atque Viennæ mox publicata, Ferdinandus, ac reliqui conjurati sacris restituti sunt.*

sus Pontificem summis precibus fatigabant, ut hanc quoque conditionem superprimeret. Id quoque eorum precibus datum, moxque clausula hac sublata absque ulla restrictione sententia Viennæ fuit promulgata: proin Ferdinandus, ceterique hujus cædis conscii ad pristinum statum restituebantur, quamvis in Hungaria, & Romæ, aliisque locis passim hæc sententia potius pro factæ gratiæ diplomate, quam justitiæ testimonio haberetur, atque Cardinalem injuste occisum fuisse non ambigeretur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

§. CXXIV.

Lutheri sectam profitendi libertas ab Hungariæ Regina concessa.

Sub idem ferme tempus Elisabetha Hungariæ Regina perniciosis Petrovitii consiliis seducta Lutheri sectatoribus favebat, cum enim hic novæ hujus sectæ studiosissimus plurimum gratia apud Reginam valeret, eo illam inducebat, ut edicto Tordæ promulgato Lutheri hæresin profitendi libertatem permetteret omnibus incolis Transilvaniæ, quæ provincia non ita pridem hujus Regiæ, ac Joannis Regis imperio reddita fuit. Hæc indulgentia ingentes prorsus calamitates in Hungaria suscitabat; quippe vilipendebantur Episcopi, bonis suis Ecclesia-

G g 2

clesia-